

Energi-,
Forsynings- og
Klimaministeriet

Notat til Folketingets Europaudvalg, Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg og Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg om afgivelse af indlæg i sag T-486/18, Danske Slagtermestre mod Europa-Kommissionen

Kontor
Forsyningskontor I

Dato
3. december 2018

J nr. 2018-3041

/ AMAAH / MAFOS

Indledning

Brancheorganisationen Danske Slagtermestre har den 15. august 2018 anlagt sag ved Retten (første instans) med påstand om, at Kommissionens afgørelse af 19. april 2018 i statsstøttesag SA.37433 (2017/FC) annulleres. Kommissionen konkluderede i afgørelsen, at den danske lov nr. 902 af 4. juli 2013 om ændring af betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber (herefter "lov nr. 902/2013"), hvorefter kubikmetertaksten falder jo større vandforbruget er, ikke giver bestemte virksomheder nogen fordel og derfor ikke udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter TEUF).

Sagens baggrund

Som led i udmøntningen af Aftale om en vækstplan fra april 2013 blev der i juni 2013 vedtaget en ny betalingsstruktur på spildevandsområdet - den såkaldte "degressive trappemodell". Det variable spildevandsbidrag skal betales af alle ejere af fast ejendom, som er tilsluttet et spildevandsforsyningselskab. Lov nr. 902/2013 gav miljøministeren hjemmel til at fastsætte regler om differentierede degressive kubikmetertakster for beregning af det årlige variable spildevandsbidrag. Formålet med lovændringen var, at indføre en mere kostægte spildevandsbetalingsstruktur, der sikrer en større sammenhæng mellem bidrag og de reelle omkostninger, som forskellige forbrugere påfører spildevandsnettet. Den nye degressive trappemodell indebærer, at taksten for hver kubikmeter spildevand falder over tre trin, jo større vandforbruget er. Tidligere var kubikmetertaksten fast og således uafhængig af vandforbruget.

Trappemodellen udgør ét ud af to tiltag i lov nr. 902/2013, der tilsigter at gøre betalingsstrukturen på spildevandsområdet mere kostægte. Trappemodellen vedrører det variable spildevandsbidrag. Loven og udmøntningen indfører ligeledes en øget kostæghed i betalingen for afledning og behandling af særligt forurenede spildevand. Den nye degressive trappemodell blev udmøntet i bekendtgørelse nr. 1070 af 2. september 2013 med virkning fra 1. januar 2014, og er gradvist indfaset i spildevandsbetalingen i årene 2014-2017.

Trappemodellen gælder for ejendomme, hvorfra der drives erhverv på markedsmæssige vilkår. Disse ejendommers vandforbrug inddeles i tre trin, hvor trin 1 svarer til et vandforbrug til og med 500 m³ årligt pr. ejendom, trin 2 svarer til den del af vandforbruget, der overstiger 500 m³ og trin 3 svarer til den del af vandforbruget, der overstiger 20.000 m³. For ejendomme med et vandforbrug, der svarer til trin 2 eller 3, reduceres kubikmetertaksten.

Efter den gradvise indfasning skal spildevandsselskaberne med virkning fra 1. januar 2018 fastsætte kubikmetertaksten på trin 2, således at den er 20 % lavere end trin 1, og kubikmetertaksten på trin 3 skal være 60 % lavere end taksten på trin 1. Trappemodellen medfører således betydelige prisreduktioner for virksomheder med stort vandforbrug, herunder blandt andet en række forskellige fødevarer virksomheder. Ejendomme, hvorfra der drives erhverv på ikke-markedsmæssige vilkår, betaler samme kubikmetertakst uanset vandforbrug.

Lov nr. 902/2013 har medført en øget kostægthed, sammenlignet med den tidligere regulering. En kostægte betalingsstruktur på området er karakteriseret ved, at den *gennemsnitlige* vandpris per kubikmeter vil være højere ved et lavt forbrug sammenlignet med et højt forbrug. Dette skyldes, at forsyningsselskabernes *variable* omkostninger, som er relateret til forbrugernes/virksomhedernes forbrug er relativt lave, mens en stor del af selskabets udgifter består af *faste* omkostninger¹, der er uafhængige af de enkelte forbrugeres/virksomheders forbrug. Når en stor andel af omkostningerne tilskrives faste udgifter, der er uafhængige af de enkelte forbrugeres/virksomheders forbrug, indebærer det at gennemsnitsomkostningen per kubikmeter vand falder, jo større vandforbruget er. I den betalingsstruktur, der er fastlagt i lov 902/2013 og udmøntningen i nugældende bekendtgørelse 1327/2014, er der udover øget kostægthed også lagt vægt på vandsparehensyn og administrativ enkelhed.

I forbindelse med lovforslagets udarbejdelse vurderede Miljøministeriet i samråd med statsstøttesekretariatet i Erhvervsministeriet, at det fremsatte lovforslag ikke medførte statsstøtte. Lovændringen er derfor ikke anmeldt til Kommissionen.

Danske Slagtermestre gjorde over for Folketingets miljøudvalg gældende, at lovforslaget favoriserer virksomheder med stort vandforbrug, herunder specifikke virksomheder inden for slagterisektoren og dermed indebar statsstøtte.

På denne baggrund afholdt regeringens rådgivende statsstøtteudvalg møde den 23. august 2013 om lov nr. 902/2013. Statsstøtteudvalget konkluderede, at reglerne om differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, ikke indebar statsstøtte i henhold til TEUF art. 107, stk. 1, da forslaget ikke indebar, at virksomheder indrømmes selektive fordele.

Den 26. september 2013 klagede Danske Slagtermestre til Kommissionen over lovændringen. Kommissionen traf den 19. april 2018 den anfægtede afgørelse, hvori Kommissionen ligeledes konkluderede, at der ikke var tale om statsstøtte, idet der ikke blev indrømmet bestemte virksomheder en selektiv fordel.

¹ Investeringer i ledningsnettet er et eksempel på faste omkostninger af betydelig størrelse for spildevandsselskaber.

Danske Slagtermestre har i sagen for Retten som formalitetsindsigelse gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat kontradiktionsprincippet ved ikke at have givet Danske Slagtermestre mulighed for at blive hørt med hensyn til oplysninger fra modpartens side, som Kommissionen lod sagen afgøre på, og at Kommissionen har tilsidesat Danske Slagtermestres ret til en upartisk behandling af sagen. I forhold til realiteten gøres det bl.a. gældende, at den degressive trappemodel indebærer statsstøtte i henhold til TEUF artikel 107, stk. 1, og at der ikke er noget sagligt grundlag for den differentierede betalingsstruktur.

Det bemærkes, at området for spildevandsbetaling blev overflyttet til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet ved kongelig resolution af 28. juni 2015.

Regeringens interesse i sagen

Den danske regering har en interesse i, at retssagen ikke medfører, at Kommissionens afgørelse af 19. april 2018 annulleres med en begrundelse om, at den danske lov nr. 902/2013 indebærer statsstøtte i henhold til TEUF artikel 107, stk. 1.

Regeringen har således en klar interesse i, at Kommissionens afgørelse af 19. april 2018 opretholdes, således at den indførte betalingsstruktur kan videreføres.

Såfremt Kommissionens afgørelse skulle blive annulleret og omgjort, kan det medføre, at de gældende danske regler skal ændres.

I lovforslaget fra 2013² er det vurderet, at den nye betalingsstruktur efter fuld indfasning i 2018 vil medføre lettelse på ca. 700 mio. kr. årligt for de store vandforbrugere som følge af den øgede kostæghed.

Regeringen afgiver på den baggrund interventionsindlæg i sagen til støtte for Kommissionens afgørelse om, at den danske lov nr. 902/2013 ikke udgør statsstøtte i henhold til TEUF artikel 107, stk. 1.

² Forslag til Lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v., jf. L 222 fremsat 28. maj 2013.